

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Враца, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Пенка П. Петрова

при участието на секретаря Христина Т. Цекова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Въззивно гражданско дело
№ 20231400500061 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Въззивното производство е образувано въз основа на въззивна жалба вх.
№ 910 от 07.02.2023г., подадена от Й. М. К., ЕГН *****, с адрес ***,
чрез адв. Л. В., вписана в АК-Враца, против решение № 747/14.12.2022г.,
постановено по гр. дело № 2796 по описа за 2022 година на Районен съд -
Враца, с което е отхвърлен предявения от нея иск с правно основание чл. 1,
ал. 1, т. 3 ЗУТОССР за признаване за установено по отношение на ответника
ТП на НОИ - гр. Враца, БУЛСТАТ: ***, със седалище и адрес на управление:
***, че е полагала труд при осемчасов работен ден и при петдневна работна
седмица на длъжността „***“ в Аптечно поделение - Плевен, впоследствие
преобразувано в Аптечно - Плевен АФ, което впоследствие е преобразувано в
„Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, в периода от 17.09.1979 г. до
13.05.1991 г.

Жалбоподателката твърди, че решението е неправилно,
незаконосъобразно и необосновано, постановено в резултат на неправилно
тълкуване на относимите правни норми и в нарушение на процесуалните
правила. Поддържа, че по делото е безспорно установено, че за процесния

период от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. е работила в аптека в гр. Белене, на длъжност „***“ първоначално в Аптечно поделение – Плевен, което е преобразувано в Аптечно - Плевен АФ, което впоследствие е преобразувано в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен и че при липса на спор между страните относно тези обстоятелства, исковата молба се явява напълно основателна и доказана. Посочва, че осигурителният и трудовият ѝ стаж са установени с Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001г., издадено от „Галеника медикамента“ АД, гр. Плевен, което е правопреемник на работодателя, при когото е положила стажа, че не е установена неистинност и неавтентичност на това удостоверение нито в извършените от Районна прокуратура проверки, нито в рамките на първоинстанционното гражданско производство, поради което не е налице основание да не бъде призната неговата доказателствената тежест. Изтъква, че Удостоверение обр. УП 30 се издава, за да удостовери вече положен трудов стаж при даден работодател и няма как да бъде съставено по време на полагане на този стаж. Счита, че даже и да не бъде зачетено това удостоверение като доказателство по смисъла на чл. 6 от ЗУТОССР, което да обуслови допустимост на свидетелските показания и последните да не бъдат ценени и обсъждани от съда, то няма никакво основание да не бъде зачетено като доказателство самото Удостоверение обр. УП 30, което съдът е длъжен да обсъди като документ и да направи преценка дали от съдържанието му се установява или не верността на претендирания стаж - период на полагане на трудовия стаж, длъжност и т.н. Твърди, че в процесния случай, претендираният трудов и осигурителен стаж безспорно се установяват само от удостоверителната сила на приетото като доказателство Удостоверение обр. УП 30. Счита също, че в нарушение на материалните и процесуални правила, съдът не е обсъдил събраните по делото гласни доказателства, чиято допустимост се обуславя именно от официалната удостоверителна сила на приетото писмено доказателство, и от които също безспорно се установява, че за процесния период е работила на длъжност „***“ в аптека в гр. Белене. Моли съда да отмени обжалваното решение на Районен съд - Враца и вместо него постанови друго, с което уважи изцяло предявения от нея иск, като ѝ присъди сторените от нея разноски пред двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263 от ГПК от въззиваемата страна ТП на НОИ - Враца, с адрес: ***, представлявана от И. Г. – директор, чрез Ц. Ц. - юрисконсулт, е постъпил писмен отговор, с който оспорва като неоснователна въззивната жалба. Счита обжалваното решение за законосъобразно и правилно постановено. Твърди, че е правилен извода на съда, че процесното Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001 г. не представлява писмено доказателство, което установява вероятността на трудовия стаж по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР, тъй като, макар да е издадено от правопреемник на твърдения от ищцата неин работодател - „Галеника Медикамента“ АД, гр.

Плевен, не е издадено по време на полагане на стажа от нея - периодът, през който ищцата твърди, че е полагала труд при работодателя е от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г., а удостоверението е от 12.08.2001 г. Поддържа, че удостоверението не представлява и друг документ по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 9 от ЗУТОССР, издаден от работодателя по време на полагане на стажа, чието съдържание да сочи към отделни моменти от претендирания период от време за трудов стаж, както и че не представлява писмено доказателство, което да удостоверява вероятността на трудовия стаж по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР и свидетелските показания за установяването му са недопустими. Счита за правилен извода на съда, че не са събрани допустими писмени доказателства, от които да се установи положен трудов стаж от ищцата за периода от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. при посочения работодател, тъй като ищцата не е представила трудова книжка. Моли съда да остави в сила обжалваното решение на Районен съд гр. Враца като правилно и законосъобразно издадено, както и на основание чл. 9, ал. 2 от ЗУТОССР да не присъжда разноски на жалбоподателката пред двете съдебни инстанции, тъй като разноските в производствата са за нейна сметка.

С въззивната жалба и с отговора страните не сочат доказателства и не правят доказателствени искания.

При извършената служебна проверка по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК, въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на решението, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Враца е сезиран от Й. М. К., ЕГН: *****, от гр. Враца, с иск против ТП на НОИ - гр. Враца, БУЛСТАТ: ***, гр. Враца, за признаване за установено по отношение на ответника, че ищцата за периода от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. е работила като „****“ в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, /прекратено чрез вливане във „ФАРМА М“ ЕАД, гр. Монтана/, по трудов договор, сключен на 17.09.1979 г., при петдневна работна седмица и осемчасов работен ден, получавала е редовно по ведомост трудовото си възнаграждение в размер около 160,00 лв., от което са удържани месечни вноски към ДОО, което време ѝ се зачита както за трудов стаж, така и за трудов стаж при пенсиониране и се включва в общия ѝ осигурителен стаж.

В съдебното заседание, проведено на 07.12.2022г., процесуалният представител на ищцата е конкретизирал претенцията в частта относно работодателя като твърди, че на 17.09.1979 г. ищцата Й. М. К. е назначена в

Аптечно поделение - Плевен, впоследствие преобразувано в Аптечно - Плевен АФ, което впоследствие е преобразувано в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен.

В исковата молба се твърди, че на 17.09.1979 г. ищцата Й. М. К. е сключила трудов договор с „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, съгласно който била назначена на длъжността „***“ в аптека в гр. Белене, обл. Плевен, където работила в периода от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. на пълен работен ден, при петдневна работна седмица и получавала трудово възнаграждение в размер около 160,00 лв. Трудовият договор бил прекратен на 13.05.1991 г. Сочи се, че с Решение № 701 от 08.05.2003 г. по ф.д. № 701/1992 г. Окръжен съд - Монтана е вписал в регистъра за търговски дружества том 2, стр. 101, парт. № 11 на акционерно дружество с фирма „ФАРМА М“ АД вливане на „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен във „ФАРМА М“ АД, гр. Монтана и прекратяване без ликвидация на „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен. Наличните ведомости били предадени в отдел Обединен осигурителен архив /ООА/ при ТП на НОИ - гр. Враца. Впоследствие едноличното акционерно дружество „ФАРМА М“ ЕАД било преобразувано в акционерно дружество „ФАРМА М“ АД. „ФАРМА М“ АД било пререгистрирано в търговския регистър и след приключила ликвидация било прекратено и заличено. След прекратяване на осигурителя, поради липса на правопреемник, ведомостите били предадени на ТП на НОИ - Монтана. В Разпореждане № ***** на ТП на НОИ - Враца, приложено към исковата молба, изрично било посочено, че с отговор № 5512-06- 165/28.04.2021 г. Обединен осигурителен архив при ТП на НОИ - Враца уведомява, че не може да бъде издаден образец УП-13 за периода от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. за лицето Й. М. К., тъй като няма представени ведомости на осигурителя „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен за горепосочения период, като описът с предадените документи на осигурителя „ФАРМА М“ АД, гр. Монтана съдържа дела с период от 01.01.1996 г. до 30.09.2003 г. Сочи се, че с Разпореждане № ***** от 20.07.2021 г. ръководител ПО при ТП на НОИ - Враца отпуснал пенсия за осигурителен стаж и възраст на Й. К. по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 КСО, във връзка с параграф 22 ц, ал. 1 от ПЗР на КСО, като посочил, че не зачита осигурителен стаж за времето от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. от осигурителя „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен по Удостоверение УП - 3 № 14/13.08.2001 г., тъй като в документа няма данни откъде са взети данните и липсва трудова книжка за този период. Твърди се, че в разпореждането на НОИ Враца се съдържа нормативно установената информация в чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР, а именно, че в архивното стопанство на ТП на НОИ гр. Враца липсват писмени данни и документи, няма предадени ведомости от осигурителя „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, удостоверяващи осигурителен стаж и доход за посочения период. Поддържа се, че установяването на осигурителен и трудов стаж за посочения период е необходимо с цел преизчисляване на отпуснатата вече пенсия за осигурителен стаж и възраст. Посочва се, че процесния период от 17.09.1979

г. до 13.05.1991 г. следва да се зачита както за трудов стаж, така и за трудов стаж при пенсиониране на ищцата и да се включва в общия осигурителен стаж, необходим за пенсиониране.

В подадения извън срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба предявеният иск се оспорва като недопустим и неоснователен от ответника. Излагат се съображения, че съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж за осигурителен стаж се зачита времето, за което са били дължими или внесени осигурителни вноски за лицата по чл. 4, ал. 1 и ал. 3, т. 5 и 6 КСО. Сочи се, че съгласно чл. 40, ал. 1 НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Изтъква се, че с подадената искова молба не са представени писмени доказателства относно положения трудов стаж на поискания свидетел. Навеждат се доводи, че с Постановление № 4809/22.11.2021 г. за отказ да се образува досъдебно производство от Районна прокуратура - Враца, която била сезирана с писмо изх. № 1029-06-3591/23.08.2021 г. от ТП на НОИ - Враца по повод представено от ищцата удостоверение обр. УП-30 № 14/13.08.2001 г., издадено от „Галеника медикамента“ АД, гр. Плевен, за положен трудов стаж за периода от 17.09.1979 г. до 15.05.1991 г. в посоченото дружество, било изложено обосновано предположение, че удостоверението формално се явява неистински официален документ по смисъла на чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 НК. Твърди се, че „Галеника медикамента“ АД, гр. Плевен било вписано в търговския регистър с решение от 14.01.1992 г. по ф. дело № 5256/1991 г. на ОС-Плевен, че с решение от 08.05.2003 г. по ф. дело № 0701/2003 г. на ОС-Монтана дружеството се е вляло във „Фарма М“ АД, гр. Монтана. Поддържа се, че „Галеника медикамента“ АД, гр. Плевен било учредено през 1992 г., а трудовият стаж, предмет на исковото производство, се отнасял за периода от 17.10.1979 г. до 13.05.1991 г., т. е. когато това дружество не е било учредено и не е съществувало като факт в правната действителност. По тези съображения се иска предявеният иск да бъде отхвърлен.

Пред районния съд са събрани писмени и гласни доказателства, от които се установява следната фактическа обстановка:

Приета като доказателство е Заповед № РД-17-71/28.06.1991 г. на министъра на здравеопазването и министъра на индустрията, търговията и услугите, съгласно която са преобразувани фирми и поделения на фирми в акционерни фирми съгласно приложения от 1 до 30. От представеното Приложение № 14 към заповедта е видно, че Аптечно поделение - Плевен е преобразувано в акционерна фирма с наименование „Аптечно-Плевен АФ“, със седалище гр. Плевен.

От представената Заповед № РД-09-599/21.11.1991 г. на министъра на здравеопазването и министъра на индустрията, търговията и услугите се установява, че е изменена и допълнена Заповед № РД-17-71/28.06.1991 г., като предприятията и другите стопански звена по т. 1 от Приложение № 14 се

преобразуват в акционерно дружество по смисъла на чл. 159, ал. 2 ТЗ с наименование „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен със същото седалище и предмет на дейност.

По делото е прието като доказателство Решение от 14.01.1992 г. по ф.д. № 5256/1991 г. по описа на Окръжен съд - Плевен, от което се установява, че е вписано в Търговския регистър еднолично акционерно дружество с държавно имущество с наименование „Галеника Медикамента“ АД, със седалище гр. Плевен.

Представено е удостоверение за актуално състояние от 2008 г., издадено от Окръжен съд - Монтана, видно от което с решение от 16.06.1992 г. е вписано в регистъра за търговски дружества под № 11, том 2, стр. 101, по ф.д. № 701/1992 г. „Фарма М“ АД.

По делото е прието като доказателство Решение № 701/08.05.2003 г. по ф.д. № 701/1992 г. по описа на Окръжен съд - Монтана, от което се установява, че е вписано вливане на „Галеника Медикамента“ АД, ***, рег. № по ф.д. 5256/1991 г. на Окръжен съд - Плевен във „Фарма М“ АД, гр. Монтана и прекратяване без ликвидация на „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен.

Видно от представената справка за актуално състояние от Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел към 01.08.2022 г. дружеството „Фарма М“ АД е заличен търговец.

Прието като доказателство е Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001 г., издадено от „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, в което е отразено, че Й. М. К., родена на 14.12.1959 г. в гр. Белене е служила при „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен на длъжност *** от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. или общо 11 години, 7 месеца и 26 дни.

Представено е Удостоверение изх. № 5510-06-4/16.09.2022 г., издадено от началник на отдел ООА при ТП на НОИ - гр. Враца на основание чл. 30, ал. 1, т. 5 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник, във вр. с чл. 5, ал. 2 от ЗУТОССР, в уверение на това, че в осигурителния архив на НОИ липсват писмени данни за положен от лицето Й. М. К., ЕГН: ***** трудов/осигурителен стаж за периода от 17.09.1979 г. до 15.05.1991 г. при работодател „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен.

Прието като доказателство е Разпореждане № *****/23.07.2021 г. на ТП на НОИ - гр. Враца за отпускане на пенсия на ищцата Й. М. К., съгласно което на последната е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 348,03 лв. В разпореждането е отразено, че не се зачита осигурителен стаж за времето от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. от осигурителя „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен по Удостоверение УП-3 № 14/13.08.2001 г., тъй като в документа няма данни откъде са взети данните и липсва трудова книжка за този период.

Приет като доказателство е Отказ за издаване на удостоверение изх. №

5512-06- 165/08.04.2021 г. на началник на отдел ОАА при ТП на НОИ - гр. Враца, с който е отказано да се издаде поисканото от ищцата Й. М. К. удостоверение обр. УП-13 за трудов стаж за период от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г., тъй като в осигурителния архив на НОИ не са предавани съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО и не се съхраняват ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход и/или категория труд, водени от осигурителя „Фарма-М“ АД, гр. Монтана/„Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен за посочения период. Отражено е, че описът съдържа дела с период от 01.01.1996 г. до 30.09.2003 г. Представен е и опис № 5/17.10.2016 г., както и Приемателно-предавателен протокол № 5519-11-1/03.01.2017 г., съгласно който на 03.01.2017 г. приемателна комисия при ТП на НОИ - гр. Монтана е приела от К. Й. М. разплащателни документи на „Фарма-М“ АД, гр. Монтана/„Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен в съответствие с опис № 1, който съдържа 9 броя дела с 1 690 броя листа, като делата съдържат документи за времето от 01.01.1996 г. до 30.09.2003 г. и м. 05.2016 г.

Представено е и Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 22.11.2021 г., видно от което прокурор при Районна прокуратура - Враца е отказал да образува досъдебно производство по пр. пр. № 4809/2021 г. по описа на Районна прокуратура - Враца, образувана по повод депозиран сигнал от директора на ТП на НОИ - гр. Враца с оглед данни за извършено документно престъпление, покриващо признаците на състава, предвиден в чл. 316, във вр. с чл. 308у ал. 2, във вр. с ал. 1 НК - съзнателно неправомерно ползване на неистински официален документ - удостоверение обр. УП 30 № 14/13.08.2001 г., издадено от „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен.

Първоинстанционният съд е събрал и гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелката А. П. Д., като е представен заверен препис от трудовата й книжка, видно от който последната е работила в Аптечно предприятие Плевен от 06.11.1976 г. до 01.01.1993 г. и в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен от 01.01.1993 г. до 01.04.1997 г. Свидетелката посочва, че познава Й. М. К. от есента на 1979 г., като двете са работили заедно в аптека до лятото на 1991 г. при работодател Аптечно предприятие - Плевен. Сочи, че К. била на длъжност „***“ в аптеката, двете работели на пълен работен ден, на осем часа, пет дни в седмицата, като в събота давали дежурства. Възнаграждението им било около 160,00 лв. месечно. Твърди, че от възнаграждението са правени удръжки за държавно обществено осигуряване.

Пред настоящата въззивна инстанция не се ангажираха допустими по смисъла на чл. 266 от ГПК доказателства и не се наведоха обстоятелства, от които да следва за установена фактическа обстановка, различна от установената такава в хода на първоинстанционното производство.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен

състав прави следните правни изводи:

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР за признаване за установено по отношение на ответника, че ищцата Й. М. К. е полагала труд при осемчасов работен ден и при петдневна работна седмица на длъжността „***“ в Аптечно поделение - Плевен, впоследствие преобразувано в Аптечно - Плевен АФ, което впоследствие е преобразувано в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, в периода от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г.

I. По допустимостта на предявения иск:

Правен интерес от установителен иск по реда на ЗУТОССР е налице в две хипотези: На първо място, когато пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени - чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР, и на второ място, когато осигурителят е прекратил дейността си, без да има правопреемник, или не е прекратил дейността си, но ведомостите и книгата му са иззети по реда на инструкция на управителя на Националния осигурителен институт, издадена на основание чл. 5, ал. 13 от КСО и се представи удостоверение от съответното териториално поделение на НОИ, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж.

В конкретния случай е налице втората хипотеза, тъй като от събраните по делото доказателства /Решение № 701/08.05.2003 г. по ф.д. № 701/1992 г. по описа на Окръжен съд - Монтана и справка за актуално състояние от Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел към 01.08.2022 г./ се установи по безспорен начин, че твърденият от ищцата неин работодател „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен е прекратил дейността си, както и че няма правопреемник. В този случай липсата на данни за осигурителния стаж на ищцата, констатирана в удостоверение от ТП на НОИ, е предпоставка за допустимостта на иска, съгласно чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР. По делото е представено Удостоверение изх. № 5510-06-4/16.09.2022 г., издадено от началник на отдел ООА при ТП на НОИ - гр. Враца, в което е отразено, че в осигурителния архив на НОИ липсват писмени данни за положен от лицето Й. М. К., ЕГН: ***** трудов/осигурителен стаж за периода от 17.09.1979 г. до 15.05.1991 г. при работодател „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен. Представеното удостоверение е доказателство, че липсват

писмени данни за претендирания от ищцата стаж по смисъла на чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР.

При тези съображения, настоящият съдебен състав споделя извода на районния съд, че са налице предвидените в чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР предпоставки за допустимост на предявения иск за установяване на трудов стаж за посочения в удостоверението период.

II. По основателността на предявения иск:

За да бъде уважен предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, в тежест на ищцата е да докаже, че в процесния период е работила по трудово правоотношение на длъжност „***“ в Аптечно поделение - Плевен, впоследствие преобразувано в Аптечно - Плевен АФ, което впоследствие е преобразувано в „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, при пълно работно време.

Доказването е подчинено на особени правила, тъй като съгласно чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР по исковете за установяване на трудов и осигурителен стаж не се допускат свидетелски показания, ако не са представени писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия стаж и които са издадени от работодателя, при който е придобит стажът, и по време на полагане на стажа. В чл. 6, ал. 2 от ЗУТОССР примерно са посочени писмените доказателства по чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР: трудов договор; уведомление по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда; допълнителни споразумения; заповеди за определяне на допълнително възнаграждение за продължителна работа или за придобит трудов стаж и професионален опит; трудови книжки; осигурителни книжки; решения на компетентни органи за изплащане на дължимо възнаграждение; договори за възлагане на управление и контрол; други подобни документи. Освен примерно изброените в ал. 2-ра писмени доказателства такива могат да бъдат и други документи, издадени от работодателя по време на полагане на стажа, чието съдържание сочи на отделни моменти от трудовото правоотношение, а не за целия период от време, за който се претендира като трудов/осигурителен стаж.

За да отхвърли предявения иск, районният съд е приел, че по делото липсва "начало на писмено доказателства" по смисъла на чл. 6, ал. 1 вр. ал. 2 ЗУТОССР относно претендирания от ищцата трудов стаж, тъй като представеното Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001 г., макар да е издадено от правопреемник на твърдения от ищцата неин работодател - „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, не е издадено по време на полагане на стажа от ищцата, а след този период – на 12.08.2001 г. Съдът е приел също,

че удостоверението не представлява и друг документ по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 9 ЗУТОССР, издаден от работодателя по време на полагане на стажа, чието съдържание да сочи към отделни моменти от претендиращия период от време за трудов стаж. Следователно това доказателство не представлява писмено такова, което да удостоверява вероятността на трудовия стаж по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР и свидетелски показания за установяването му са недопустими, поради което съдът е приел, че е допуснал процесуално нарушение, уважавайки това доказателствено искане на ищцата и допускайки до разпит поискания от нея свидетел, и не е обсъдил показанията на разпитания свидетел. В мотивите си Районен съд – Враца се е позовал и на практиката на ВКС - Определение № 708 от 11.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 952/2017 г., III г. о., ГК, Определение № 60741 от 1.11.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1950/2021 г., III г. о., ГК, Решение № 401 от 22.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 228/2015 г., IV г. о., ГК/.

Въззивната инстанция споделя изложените от районния съд мотиви, довели до извода за неоснователност на исковата претенция, като препраща към тях на основание чл. 272 ГПК.

В отговор на наведените във въззивната жалба оплаквания, съдът намира за необходимо да изложи допълнително фактически и правни съображения в подкрепа на извода за неоснователността на предявения иск.

Претенцията на ищцата се основава единствено на представеното по делото Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001 г., издадено от „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен, в което е отразено, че Й. М. К., родена на 14.12.1959 г. в гр. Белене, е служила при „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен на длъжност *** от 17.09.1979 г. до 13.05.1991 г. Това писмено доказателство, издадено от правопреемник на работодателя/осигурителя на ищцата, при който е придобит стажът, евентуално би могло да съставлява "друг подобен документ" по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 9 от закона, стига да беше издадено по време на полагане на стажа, което обаче не е така – същото е издадено след това – на 12.08.2001 г., т.е. повече от десет години след края на претендиращия период трудов стаж. Както бе посочено по-горе в мотивите, за писмените доказателства, които установяват вероятността на придобития трудов/осигурителен стаж в ал. 1 на чл. 6 от ЗУТОССР е предвидено кумулативното наличие на предпоставките - 1. да са издадени от работодателя/осигурителя при който е придобит стажът и 2. да са издадени по време на полагане на стажа. Тъй като в случая представеното Удостоверение обр. УП-30 № 14/12.08.2001 г. не е издадено по време на полагане на стажа от ищцата, същото няма доказателствената стойност, въведена с нормата на чл.

6, ал. 1 от ЗУТОССР. Въззивницата-ищца Й. К., която носи тежестта за доказване в настоящото съдебно производство, не е ангажирала доказателства, установяващи вероятността на придобит трудов стаж, който цели да установи с предявения иск - такива, които да са издадени от твърдения работодател, при който да е придобит стажа - „Галеника Медикамента“ АД, гр. Плевен и в дружествата праводатели, и по време на полагане на стажа. При липсата на писмени доказателства по чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТОССР, гласни доказателства за установяване на стажа, са недопустими, поради което първоинстанционният съд правилно не е обсъждал събраните такива.

С оглед изложеното възраженията на въззивницата, че не е установена неистинност и неавтентичност на това удостоверение, поради което не е налице основание да не бъде призната неговата доказателствена тежест, че дори и да не бъде зачетено това удостоверение като доказателство по смисъла на чл. 6 от ЗУТОССР, което да обуслови допустимост на свидетелските показания, то няма основание да не бъде зачетено като доказателство, както и че претендираният трудов и осигурителен стаж безспорно се установяват само от удостоверителната сила на това удостоверение, се явяват неоснователни. В случая релевантен е момента на издаване на документа, който установява вероятността на трудовия/осигурителния стаж, който съгласно чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР трябва да е по време на полагане на стажа. А след като представеният документ е издаден след посочения период, то ирелевантни за спора относно установяване на трудовия/осигурителния стаж на ищцата са обстоятелствата дали този документ е истински или не и относно неговата доказателствена сила. Тези обстоятелства следва да се обсъдят едва след като в процеса бъдат установени кумулативните предпоставки на чл. 6, ал. 1 от закона, а именно документа да е издаден от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и то по време на полагане на стажа. Тези предпоставки, както бе посочено, не бяха установени в процеса.

С оглед на изложеното, въззивният съд намира, че предявения иск с правно основание чл. 3, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР е неоснователен и като такъв подлежи на отхвърляне.

Като е стигнал до същите правни изводи първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение. При постановяването му не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони, които да

налагат отмяната му, поради което същото следва да се потвърди.

Предвид горното, Врачанският окръжен съд намира подадената въззивна жалба за неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Съдебни разноси не са поискани от въззиваемия и не следва да му бъдат присъждани.

Воден от гореизложените мотиви и на основание чл. 272 ГПК, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 747/14.12.2022г., постановено по гр. дело № 2796 по описа за 2022 година на Районен съд - Враца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок, считано от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____